

Een orthodontisch geval uit de praktijk

door J. C. A. Fenger

In Januari 1947 kwam een patiënte van 20 jaar bij mij met het verzoek, haar zes fronttanden die sterk naar voren stonden, weer in normale stand te brengen, door middel van jacketkronen. Zij verwachtte hiervan een cosmetische verbetering. Bij onderzoek bleek dat ik hier te doen had met een protrusie van de zes boventanden en in de molaarstreek een knobbelbeet. Onder-elementen stonden vrij normaal, terwijl lipsluiting ontbrak. *Afb. 1.* Na beschouwing van het profiel bleek dat jumping the bite om cosmetische reden niet gewenst was. Ik stelde haar daarom voor dit geval orthodontisch te behandelen. Daar zij op twaalfjarige leeftijd reeds twee jaar onder behandeling was geweest, had zij, vanzelfsprekend, hiertegen enig bezwaar en wenste zeer zeker niet overdag een regulatie-apparaat te dragen. Haar leeftijd in aanmerking nemende, kon ik mij dat ook wel indenken. Ik beloofde haar een apparaat te zullen maken hetwelk zo veel mogelijk 's avonds en in ieder geval des nachts gedragen behoefde te worden. Zoals ik reeds schreef was jumping the bite niet mogelijk. De correctie moest dus gezocht worden in het naar distaal verschuiven van alle boven elementen of alleen van de zes boven fronttanden, na extractie van de L en R. eerste praemolaren. Tot dit laatste werd, na overleg met patiënte, besloten. Alvorens te extraheren ging ik over tot het ontwerpen van het hierna volgende apparaat.

Ik vervaardigde een gehemelteplaat met Jacksonklammers om de eerste molaren. Aan de Jacksonklammers werden de bekende buisjes gesoldeerd. Ik had grote bezwaren tegen de zo bekende traditionele labiaalboog met de bekende U-bocht, daar de drukkracht te zwak en niet constant is. Ik nam daarvoor in de plaats een labiale boog, die te activeren was door middel van schroefjes. *Afb. IIa.*

Om de cuspidaten tegelijkertijd naar distaal te doen verschuiven bracht ik veertjes aan de boog. Om elk element individueel te kunnen beïnvloeden en het afglijden van de boog te voorkomen laste ik ronde staalplaatjes aan de boog. In de ronde staalplaatjes werden bevestigingen aangebracht om weer ronde plaatjes base plate of zachte rubber te kunnen aanbrengen. Tevens voorkwam ik hiermede eventuele beschadiging van het glazuur. *Afb. IIb.*

Het apparaat plaatste ik begin Juni 1947. Door omstandigheden kon patiënte mij niet geregeld bezoeken. Om die reden dan ook werd na onderling overleg besloten dat zij zelf de schroefjes, zo nodig, zou activeren. Ik wees er haar nadrukkelijk op, dat dit alleen mocht geschieden wanneer zij geen druk voelde en zij de schroefjes zo aan moest draaien tot een lichte druk merkbaar was op haar fronttanden. De hoektandveertjes stonden gelijktijdig onder invloed van de schroefwerking. Toen zij na een maand afwezigheid eind October bij mij verscheen, was de protrusie geheel opgeheven en normale lipsluiting weer mogelijk. *Afb. III.*

Nadien werd een retentie-apparaat geplaatst, om recidive te voorkomen. *Afb. IV.*

Momenteel heb ik meerdere gevallen in behandeling, met zichtbare goede resultaten. Het apparaat zit ook volgens het oordeel van patiënten aangenaam.